

Folketingets Kulturudvalg
Christiansborg
1240 København K

Kulturministeren

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K

Tlf : 33 92 33 70
E-mail : kum@kum.dk
Web : www.kum.dk

20. maj 2021

Folketingets Kulturudvalg har den 3. maj 2021, efter ønske fra Jan E. Jørgensen (V), stillet mig følgende spørgsmål, nr. 14 ad L 205, som jeg hermed besvarer.

Spørgsmål:

Vil ministeren, jf. ministerens løfte under 1. behandlingen, fremsende konkrete eksempler på effekten af ændringen og redegøre for, om ændringen i 35 vil medføre, at der fremover kan rejses krav om betaling af retransmissionsafgift over for f.eks. Apple og YouTube, med henvisning til, at der for begge tjenesters vedkommende er tale om en forretningsmæssig udnyttelse af dansk streamingindhold, jf. at købere af Apple TV har adgang til både DRTV og TV 2 Play gennem tjenesten, og at brugere af YouTube har adgang til et omfattende indhold fra DRTV, herunder en særskilt kanal for DR Ultra?

Svar:

Ordførerne har den 12. april 2021 modtaget et notat med konkrete eksempler på relevansen af at udvide princippet om direct injection på nuværende tidspunkt. Dette vedlægges.

Som nævnt i mit svar på spørgsmål 8 fremgår følgende af lovforslagets almindelige bemærkninger (pkt. 3.2.3):

"Tredjemands involvering i relation til § 35, stk. 1, 4 og 5, forudsættes at have karakter af distribution med et udbud af indhold, der gøres tilgængeligt fra en flerhed af tv-kanaler og/eller onlinetjenester, f.eks. som en del af et abonnement (direkte eller indirekte) mellem aggregator og slutbrugerne. Der vil også være tale om en distributionslignende situation, hvor indhold fra en tjeneste bruges som attraktion foran en betalingsmur, eller der er reklamer i forbindelse med indholdet. Udbud af apps i appstores, herunder downloads og præinstallation af apps, uden at det er en del af et direkte eller indirekte abonnement eller anden betaling (f.eks. reklame) mellem aggregator og slutbrugerne har eksempelvis ikke en sådan karakter".

Jeg kan konkret bekræfte, at fx udenlandske tech-giganter, som laver en selvstændig forretning med distribution af et udbud af indhold, der gøres tilgængeligt fra en flæthed af tv-kanaler og/eller onlinetjenester, kan blive mødt med krav om klarering og rettighedsbetaling, såfremt der foreligger udestående rettigheder, som er tilbageholdt i de oprindelige aftaler med rettighedshaverne. Men af principielle grunde mener jeg ikke, at det vil være korrekt af mig som minister at udtale mig om konkrete tjenester og legitimiteten af eventuelle fremtidige krav på rettighedsbetaling over for sådanne tjenester.

De nærmere betingelser og forudsætninger vedrørende princippet fremgår af lovtæksten og lovbemærkningerne, herunder pkt. 3.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger. Som nævnt i mit svar på spørgsmål 8 henhører den endelige afgrænsning vedrørende betaling efter § 35 og de to økonomiers princip under domstolene.

Joy Mogensen